

Ezüstgitár, Tarka lepkém...

GARAI IMRE ZENESZERZŐ HALÁLÁRA

Hatvannégy éves korában szivbetegség ölte meg Garai Imrét, a népszerű zeneszerzőt, aki fiatalon Magyarország ifjúsági birkozóbajnoka volt. Ugyancsak neves birkozó volt fél órával idősebb ikertestvére, Garai Pál is, aki évtizedek óta Kanadában él.

Garai Imre életpályája igen érdekesen alakult. Amikor elindult és első szerelmének, a birkozásnak hódolt, még nem igen ismerték el Magyarországon a jó sportolót - a futballisták kivételével. Kiment Párizsba, ahol jól kamatoztatta erejét, birkozóbajnoki címét: egy külvárosi mutatványos társulatnál: hosszú ideig, mint erőművész aratott sikert produkcióival. De Párizsban kezdődött a zeneszerzői karrierje is, - első dala innen indult a népszerűség útjára.

A harmincas évek elején hazatért és ettől kezdve haláláig valósággal ontotta a slágerré vált dalokat, a könnyűzene nem egyszer bravuros alkotásait. Nemcsak komponált, hanem maga írta a dalok szövegét is, sőt sokszor zeneszerző kollégái, a "konkurrenszek" is megkérték egy-egy jó szöveg irására. Alkotói kedvét nem törte meg tragikus sorsa sem, amikor néhány évvel ezelőtt egyik lábát amputálni kellett.

"Jaj, de ravasz, dolog ez a tavasz!" - ez volt az első slágere, amelytől hosszú ideig szinte az egész ország visszhangzott. Aztán jött a többi: "Hallod-e, hallod-e, kőrösi lány!", "Tarka lepkém". (Ez utóbbi a Giovinezza motívumaira emlékeztetett, s amikor egyszer a patogó táncdalra rázendített az Arizona-mulató zenekara, az egyik páholyban jelenlevő fasiszta olasz tisztiek felpattantak és vigyázzba merevedtek, a dologból diplomáciai ügy lett, olasz intervencióra betiltották a "Tarka lepkém"-et.)

Garai Imre legutóbbi számai közül a "Dalold el ezüst gitár", a Bilicsi Tivadar előadásában az amerikai és kanadai városokban is szívesen hallott "Apu, hogy megy be" és az 1968-as táncdalfesztivál egyik népszerű száma "A csongorádi kisbiró unokája" aratott nagy sikert. Közben írt egy kitűnő könyvet is - "Sláger" címmel, ebben a könnyűzene világát festette meg igen érdekesen.

Zongorája, amelyen olyan sok sláger született, most elnémult, de kedves melódiái, szellemes szövegei még bizonyosan sokáig élnek.